

ถึงลูก

โดย อนันต์ โอภฤษ

จดหมายฉบับนี้เจ้เขียนถึงลูกโดยเฉพาะ
เมื่ออ่านจบแล้ว
ขอให้ลูกได้ไตร่ตรองด้วยปัญญา

ลูกจากบ้านมาครั้งนี้ นับว่าไกลที่สุดในชีวิต
และลูกก็ห่างไกลจากความอบอุ่นที่เคยได้รับที่บ้าน
เจ้ แม่ และน้อง ๆ ก็พากันเหงาที่ขาดลูกเสียคนหนึ่ง
ก็ได้แต่พูดถึง บ่นถึง และคิดถึงลูกทุกวัน
ความรักของเจ้และแม่ และน้อง ๆ ที่มีต่อลูก
ดูเหมือนจะเพิ่มทวีมากขึ้นทุก ๆ วัน
แต่เราทุกคนก็สุขสบายดี
อย่าได้เป็นห่วงเลยนะ

ลูกอยู่ทางนี้

คงคร่ำเคร่งอยู่กับการเล่าเรียน
อาหารการกินก็คงจะถูกปากบ้าง ไม่ถูกปากบ้าง
ลูกเคยชอบรอยเยาะ และนาซีตาแหม
เอาไว้ตอนปิดเทอมเถอะนะ
แล้วค่อยกลับมากินฝีมือแม่ที่ดูใจลูก
ถึงเวลานั้นแล้ว น้อง ๆ คงจะพากันห้อมล้อม
คยั้นคยอให้ลูกกินมาก ๆ

จดหมายที่ลูกเขียนมาแล้วว่า
กำลังเขียนหนังสืออย่างหนัก
และยังมีกิจกรรมมาก
พร้อมทั้งขอเงินเพิ่มจำนวน 800 บาทนั้น
เจ้เพิ่งได้รับเมื่อสามสัปดาห์มานี้เอง
เจ้จำได้ว่า เดือนก่อน
หลังจากที่เจ้ส่งเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือน
จำนวน 1500 บาท แล้วไม่นาน

ลูกก็เขียนไปขออีก 700
ลูกว่า กำลังทุ่มเทกับการเรียน
มีทั้งรายงานและกิจกรรมทุกสัปดาห์

เจ้ก็รีบส่ง 700 นั้นทันที
มาเดือนนี้
เจ้ก็ได้ส่ง 1500 บาท มาตั้งแต่ต้นเดือน
ลูกคงได้รับแล้ว
และนี่ก็เพิ่งกลางเดือน
เจ้ก็ได้รับจดหมายขออีก 800

ที่เจ้มิได้ส่งมาทันที
มิใช่ว่าเจ้ทำเฉยหรือกนะลูก
ทันทีที่เจ้ได้รับจดหมาย
เจ้ก็คุยเรื่องนี้กับแม่และน้อง ๆ
แม่ทราบความจำเป็นของลูก
ก็รีบไปกู้ข้างบ้านได้ 400
น้อง ๆ ก็ช่างใจดีแท้
พร้อมใจกันขอลดค่าขนมถึงคนละ 2 บาท ต่อวัน
แต่เราทุกคนก็เห็นด้วยกับแม่ของลูก
ที่เสนอว่า เราจะลดกับข้าวลงมือละหนึ่งอย่าง
รวม ๆ กันกับที่กู้เข้ามาได้
ก็คงจะครบ 800 บาทพอดี
ส่วนเจ้เองก็ตั้งใจเหลือเกิน
ที่เลิกบุหรี่และกกาแพ่ดำได้แล้ว
นำเสียดยณะลูกนะที่รายได้ของเราค่อนข้างจำกัด
หาмиเช่นนั้นแล้ว
ลูกก็คงจะอยู่สุขสบายกว่านี้

ก็ลูกทราบมิใช่หรือ
ว่าเราตัดยางได้วันละก็แผ่น
คิดเป็นเดือนได้เดือนละเท่าไร
หักให้ลูกเองเมื่อเดือนที่แล้ว 2200
เดือนนี้หักให้ลูกอีก 2300
ที่เหลือ ก็...

เป็นค่าไฟฟ้า ค่าเสื่อผ้า ค่าเล่าเรียนและค่าขนมน้อง ๆ
และค่าอาหารทั้งครอบครัว

เส้มิได้มีเจตนาเขียนมามากอย่างนี้หรือลูก
แต่ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร
จึงเขียนมามากกว่าที่ตั้งใจ ●